

lille Rest af Liv i den. Nu ere vi endelig komne til dette Standpunkt. Der er gennemført Lønningslove snart hele Rækken rundt; Rigsdagen har ved sine Afstemninger i det enkelte afgjort, hvorledes Lønningerne skulde være for de enkelte Etater. Det er ikke blot de store Etater, som allerede fik Lønningslove i 1902—03. der her er Tale om, det er ikke blot Postvæsenet, Jernbanevæsenet, Toldvæsenet og Telegrafvæsenet, der er blevet lovgivet om, men vi have ogsaa givet Lønningslove for Vandbygningsvæsenet, Blindeinstituttet, Døvstummeinstituttet, Sorø Akademis Skovfogeder, Fyrvæsenet og Vagervæsenet. Vi gave i Fjor de militære Lønningslove, som vare ret omfattende — og ogsaa havde ret stor Betydning for Indskrænkningen af de midlertidige Lønningstillæg. I Aar have vi vedtaget de ministerielle Lønningslove, og paa Finansloven ere Orlogsværftets Arbejderes Lønningsforhold blevne omordnede. Endvidere foreligger der endnu til Vedtagelse for Tinget Lønningslove for Rigsarkivet og det kongelige Bibliotek. Vi ere næsten komne Raden rundt. Vi have i Virkeligheden lovgivet for alle de større Etater og for en stor Del af de mindre med.

Den ærede Ordfører oplyste, at Udgifterne ved Gennemførelsen af de midlertidige Lønningstillæg var anslaaet til 257,000 Kr. Hvis Loven bliver gennemført, som den er forelagt, vil den omfatte en betydelig mindre Sum til næste Aar, fordi den største Post af alle Poster hidtil har været til Marineministeriet, men den falder for en væsentlig Del bort derved, at Orlogsværftets Arbejderes Lønninger ere blevne ordnede paa Finansloven, og alle de midlertidige Lønningstillæg til Bude, Skrivere og Assistenten i Ministerierne falde bort derved, at de ministerielle Lønningslove ere vedtagne. Dette vil meget væsentlig indskrænke Antallet af dem, der skulde have midlertidige Lønningstillæg fremtidig, saafremt Loven bevares, som den nu er, saa jeg har Ret til at sige, at vi netop nu ere ved det Tidspunkt, da denne Lov, der har medført en Masse Anomalier, paa naturlig Maade dør ud, idet den afløses af regulære Lønningslove, hvor man har haft Lejlighed til at undersøge i det enkelte, om den vedkommende fik den rette Lønning.

Nu stilles der to Grupper af Forslag til Ændring af denne Lov. Det ene Forslag, som er det videstgaaende, er det, som Socialdemokraterne ere ene om, og det gaar ud paa at aabne Adgang til mid-

lertidige Lønningstillæg ogsaa for dem, der have faaet deres Lønninger fastsatte ved ny Lønningslove. Det vil altsaa sige, at vi begynde forfra. Hvad det betyder i økonomisk Henseende, er der ingen Opførelse over fra de Herrers Side, og jeg skal ikke komme ind paa at udtale mig med Sikkerhed derom, men det skulde ikke undre mig, om man ved dette lille Pennestrøg strøg 2 Mill. Kr. aarlig ud af Statskassen paa en Gang uden smaalig Undersøgelse af, om Lønningstillæget i det enkelte Tilfælde kom paa den rigtige Plads. Pengene vilde blive udgivne med det Resultat, at naar de endelige Lønningslove komme — og nu tør man dog ikke længere benægte, at de komme — her til Rigsdagen i Oktober, vare de Tillæg, som her vilde blive givne efter denne midlertidige Lønningslov, maaske faldne paa Steder, hvor man ikke havde tænkt paa at forhøje Lønnen eller i alt Fald forhøje den saa meget, som her er foreslaaet. Og saa vilde Resultatet blive, at vi atter vilde faa de Klager, vi hørte sidst: Det er saamænd ingen Lønningsforbedring, der bliver foreslaaet af Kommissionen, for der er nogle, der ikke en Gang faa saa meget i Løn, som de have i dette Øjeblik.

Et procentvis Tillæg over en Bank uden Undersøgelse af, om den vedkommendes hele Stilling virkelig fortjener mere Løn, kan kun ved den endelige Afgørelse af Lønningslovene afstedkomme Vanskeligheder, Fortrød og Uro. Hvis det er Meningen, at man vil blive ved evindelig at bevare Uroen i Funktionærstanden, har man her det rigtige Middel; saa skal man, hver Gang der er Tale om at gennemføre en Lønningslov, først lave en midlertidig Lønningslov, som procentvis deler noget ud. Naar man saa laver den endelige Lønningslov, kan man være vis paa, at man i Forvejen har skabt det Middel, som skal gøre de vedkommende utilfredse med den endelige Lønningslov, og naar der er Utilfredshed med denne, faar man en ny midlertidig Lønningslov vedtagen. Saa har man igen et Middel til atter at kile paa, til man faar den næste endelige Lønningslov, og saa igen den næste midlertidige.

Jeg vil meget tilraade det høje Ting her en Gang at tage et fast Standpunkt. Vi kunne gøre det, thi jeg tør sige, at vi have en god Samvittighed med Hensyn til Lønningslove. Vi have ikke ladet dem ligge eller smølet med dem i dette Ting. Der har — tør jeg sige — neppe været nogen Lønningslov forelagt i dette Ting,